

melse ikke vist sig at være saa kraftigt virkende der, men det kan jo være, at den vil virke bedre overfor Apotekerne. Det er muligt, at man kan skride ind mod Apotekere og Medhjælpere, som gør sig skyldige i saadanne Ting, saaledes at de ikke er værdige til at udøve deres Kald. — Jeg skal ikke komme ind paa at omtale Bestemmelserne om Apotekerfonden, de er jo vidtløftigt omtalte af den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Laust Jensen). Ogsaa disse Bestemmelser finder jeg særdeles heldige.

Jeg tror, som sagt, at dette Lovforslag i det hele taget vil blive hilst med Glæde. Det er blevet hilst med Glæde baade af Apotekerne og Medhjælperne. Naar Kommissionen har kunnet fremsætte et Forslag, som finder Bifald baade hos Medhjælperne og hos Apotekerne, tror jeg virkelig, at det maa være et overordentlig godt Forslag, thi der hører dog ganske overordentlig meget til for at lave et Forslag, der kan samle de to Parter. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om Lovforslaget hurtigt kunde blive til Lov. De Udtalelser, der er faldne i Dag fra forskellige Sider, tyder jo paa, at Forslaget fra alle Sider er blevet modtaget med Velvillie, og det er i Virkeligheden saaledes, at der mod dette Forslag ikke har været nogen nævneværdig Modstand i Kommissionen. Der er enkelte Medlemmer, som har udtalt Ønsker om at faa andre Principper lagte til Grund, men i det hele og store er alle Medlemmer i Kommissionen gaaede med til at anbefale Forslaget, som jeg ogsaa skal anbefale paa det bedste. Jeg tror, at det vil bidrage til, at adskillige Ting, som der nu kan indvendes et og andet imod, bliver rettet, og at vi faar en Ordning, som man kan leve paa i en Række af Aar. Saa kan jo altid de andre store Principspørgsmaal blive tagne op til Drøftelse siden.

Formanden: Da Justitsministeren er forhindret i at være til Stede ved Mødet i Morgen, vil det være ønskeligt, at Forhandlingen om denne Sag kan føres til Ende i Dag. Der er endnu indtegnet 5 Talere, og jeg anmoder derfor disse om at tage Hensyn til Ønskeligheden af, at Sagens Forhandling kan sluttes i dette Møde.

Dinesen: Jeg skal gøre mit til at efterkomme den højtærede Formands Anmodning.

Det er rigtigt, som den sidste ærede Taler (Rørdam) udtalte, at vi i over en halv Menneskealder har forhandlet Spørgsmaalet om Apotekervæsenets Ordning. Jeg har en

meget levende Erindring om de Forhandlinger, der i tidligere Tid har fundet Sted. Jeg erindrer f. Eks. den mod Apotekerne ret gramme Optræden, som afdøde Jens Busk udfoldede. Jens Busk blev imidlertid forsonet med Apotekerne, og Anskuelserne ændrede sig. Dette er mig en stor Tilfredsstillelse, da jeg altid har næret den Anskuelse, der i Hovedsagen finder Udtryk saavel i Kommissionens Betænkning som i det foreliggende Lovforslag, at man maa blive paa det gamle Grundlag, der blev skabt ved Forordningen af 4. December 1672. Det er faktisk det, der sker ved det Lovforslag, der her foreligger. Det er, som ogsaa nævnt af den sidste ærede Taler, en stor Fordel, at Lovforslaget samler saa godt som alt, hvad der i den tidligere Lovgivning angaar Apotekervæsenet.

Et enkelt Punkt vil jeg straks fremhæve, inden jeg gaar over til andre Enkeltheder. Jeg gaar ud fra, at ogsaa Kvinder kan blive Apotekere, naar de i øvrigt opfylder Betingelserne derfor. Det siges ikke i Lovforslaget, men dets Bestemmelser synes at forudsætte det, og jeg antager det derfor for givet, at det vil kunne ske.

Jeg skal derefter gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger vedrørende de forskellige Paragraffer, idet der hist og her forekommer mig at være lidt Uklarhed til Stede. Dette gælder saaledes det sidste Punkt i § 1, hvor det hedder, at ingen kan drive mere end eet Apotek ad Gangen. Forholdet er jo undertiden det, at en Apoteker bliver forflyttet fra et Apotek til et andet, og fra det Øjeblik, han slipper det ene Apotek, til han er rigtig i Gang med det andet, vil det jo dog kunne ske, at man er henvist til at lade ham drive to Apoteker paa samme Tid. Dette er imidlertid ikke noget væsentligt. Det er muligt, at Spørgsmaalet kan ordnes gennem en Fortolkning af Loven, saa det er ikke noget, jeg skal opholde mig nærmere ved.

I § 2 er nævnt 2,500 Kr. som det Beløb, der skulde betragtes som den mindste Nettoindtægt af et Apotek, for at der skal kunne gives Bevilling til dets Oprettelse. Jeg skulde ikke have berørt dette Spørgsmaal, dersom ikke den ærede Ordfører for Venstre (Laust Jensen) havde udtalt den Formening, at Beløbet burde sættes noget lavere. Jeg har hørt andre mene, at det burde være noget højere; jeg haaber, at man her har ramt det rette. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det nævnte Beløb bliver udsat for nogen Nedgang ved de Afgifter, der bestemmes paa andre Steder i Lovforslaget, og at ogsaa Tiderne bliver